

stor forståelse og åbner et lille vindue på klem. Det vil jeg gerne kvittere for. Der kommer jo nu en redegørelse, hvor man går ind og kigger på de straffe og de sager, der har været, og det synes jeg selvfølgelig kan være et godt udgangspunkt for en videre dialog. Men jeg synes, vi skal fortsætte dialogen, og jeg synes, vi skal arbejde hen imod rent faktisk at gennemføre det her beslutningsforslag, fordi det jo ikke kun handler om straf, men handler om at gøre det mere trygt og sikkert at bo i de her områder og også mere trygt og sikkert at arbejde der.

Jeg vil gerne takke for behandlingen. Jeg har lyttet mig frem til meget positive svar og måske endda også et flertal, som går imod regeringen, og det skulle måske være første gang siden 2001, hvis det ender med at holde hele vejen hjem. Man har jo indtil videre lov at håbe. Tak for behandlingen. Jeg ser frem til, at der kommer et udvalgsarbejde, som forhåbentlig kan munde ud i, at vi får forbedret forholdene i de her områder.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup.

Der er ikke flere, der bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 30: Forslag til folketingsbeslutning om skærpede krav til dyreforsøg.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 04.11.2008).

Kl. 13:18

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Efter beslutningsforslaget pålægges regeringen i løbet af denne folketingssamling at fremsætte forslag om ændring af dyreværnsloven.

Forslagsstillerne begrundede beslutningsforslaget med, at administrationen af den gældende dyreforsøgslov betyder, at alt for mange dyr bliver brugt til forsøg, og at de dyr, der bliver brugt til forsøg, bliver udsat for unødvendige lidelser.

Jeg vil godt starte med at slå fast, at regeringen jo er helt enig i forslagens intentioner. Regeringen kan fuldt ud tilslutte sig, at antallet af dyr, der bruges til forsøg, skal begrænses mest muligt, ligesom vi er enige i, at forsøgsdyrene ikke må udsættes for unødvendige lidelser. Når regeringen – trods de gode intentioner – alligevel ikke kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det navnlig, at dyreforsøgslovgivningen efter regeringens opfattelse allerede indeholder de redskaber, som er nødvendige for at sikre dette. Regeringen finder altså ikke, at der med Rådet for Dyreforsøgs nuværende administration af dyreforsøgsloven er behov for at stramme lovgivningen yderligere.

I beslutningsforslaget foreslås det bl.a., at dyreforsøgsloven skal sikre, at der inden godkendelse af dyreforsøg foretages en vurdering af såvel dyreforsøgets betydning som relevansen af det produkt, der skal udvikles eller forbedres ved hjælp af dyreforsøget. Som det også fremgår af beslutningsforslaget, følger det allerede i dag af dyreforsøgsloven, at Dyreforsøgstilsynet kan afslå at give tilladelse til dyreforsøg, hvis forsøget ikke skønnes at være til væsentlig gavn.

Forslagsstillerne har imidlertid peget på, at dette krav i praksis fortolkes sådan, at det kun er selve forsøget og ikke formålet med det produkt, som teststoffet skal indgå i, der skal være til væsentlig gavn. Forslagsstillerne mener, at denne fortolkning har betydet, at Rådet for Dyreforsøg siden 1992 kun har afvist to-tre forsøg med den begrundelse, at forsøget ikke var til væsentlig gavn.

Jeg kan oplyse, at bestemmelsen om, at der kan gives afslag på dyreforsøg, der ikke vurderes at være til væsentlig gavn, i sin tid blev indsat for at sikre, at de fordele, som opnås gennem dyreforsøg, står mål med de ulemper, som dyrene påføres gennem forsøgene.

Bestemmelsen bygger altså på en betragtning om, at det på den ene side er etisk betænkeligt at påføre dyr skade eller smerte, men at den viden,